

jména význam pro další platnost § 109. vedle § 17. fin. novely. § 160. po mém soudu vůbec pozbyl platnosti § 23. slovenské novely.

Bylo proto účelno, aby byl původní text obec. zřízení, jak platil v čas převratu, vždy uveden, aby bylo lze posouditi, zde změny autorem provedené jsou novým zákonodárstvím odůvodněny.

Jinak nutno uznati, že kniha jest záslužnou prací, jak také vytkl v úvodě, kterým ji doprovodil, ministr s plnou mocí Dr. Kállay. L.

Sociální Revue (Administrace v Praze III., 153).

Roč. IV., čís. 5.: Dr. B. Vomáčka: O právním a sociálním postavení zřizenců. Min. rada Fr. Mězl: Vystěhovalectví z Čsl. Republiky. R. Lesovský: Statistický přehled podpor v nezaměstnanosti v Č. S. R. do konce r. 1922. Prof. Dr. L. Haškovec: Mezinárodní sjezd propagace sociální hygieny a profylaktické výchovy zdravotní a mravní. Jan Gallas: Dělnické a sociálně-politické zákonodárství v cizině. Otázka inspekce práce na V. mezinárodní konferenci práce v Ženevě. Zprávy. Ze sociálního ústavu Č. S. R. Un. Prof. Dr. L. Varlez: O vystěhovalcké otázce v současné Evropě. Knihopisné noticky. Judikatura Nejvyššího správního soudu. Věstník ministerstva sociální péče.

Rôzne zprávy.

Prof. Dr. Jiří Hoetzel.

Dne 10. září 1924 dovršil 50 let JUDr. Jiří Hoetzel, řádný profesor nauky správní a českoslov. práva správního na právnické fakultě university Karlovy v Praze.

Dr. Hoetzel habilitoval se pro právo správní r. 1908 spisem *Nauka o správních aktech. Zároveň studie k pojmu veřejné správy* (vyšel r. 1907 v Knihovně Sborníku věd právních a státních v řadě státovědecké, čís. X.). Ve spise tom autor vyličuje pojem veřejné správy a její hranice k jiným funkcím státním, význam subjektivních práv veřejných ve správě a poměr jejich k správní justici, podává rozvrh správních aktův a rozebírá zejména akty jednostranné. Prací touto, již můžeme dobře označiti jako stručný, ale přesný výklad všeobecné části práva správního, Hoetzel dobyl si význačného místa mezi vědeckými badateli na poli práva správního. Velmi dobrou školou k tomu byla jeho činnost v zemském výboru král. českého, mezi jehož konceptní úředníky náležel od počátku r. 1902 a kdež pracoval zejména v oboru práva honebního pod vedením profesora práva správního Dr. Jiřího Pražáka a v oboru práva stavebního i okresního a uveřejnil mnohé jemné studie o jednotlivých otázkách, jakož i výklad českého honebního práva v Sitenského Hospodářském Sborníku.

Jako docent práva správního byl Hoetzel nad jiné povolán k tomu, aby převzal redakci Správního Obzoru, revue to veřejného práva, kterou Klub konceptních úředníků zemských v Čechách v život uvedl. Vynikající zásluhou Hoetzlovou jest, že dovedl k sobě připoutati celou řadu mladých pracovníkův a že revui udržel až do jejího zániku na vysoké vědecké výši.

Roku 1912 byl Hoetzel jmenován mimořádným profesorem na základě spisu: *Strany v rakouském zřízení správním. Příspěvky k poznání správního procesu* (vydán v Knihovně Správního Obzoru v Praze 1911) a r. 1916 stal se řádným profesorem na základě spisu: *Záruky a exekuční prostředky v rak. právu správním*. Spis byl poctěn cenou České Akademie a vydán r. 1915 její nákladem. Oba spisy vzbudily v kruzích právnických i českých i zahraničních velkou pozornost a jsou velmi cennou, o rozsáhlé znalosti práva, literatury a judikatury se opírající prací k nauce o správním procesu. K řízení správním rovněž hledí celá řada menších článků, jež byly otištěny jednak ve Správním Obzoru, jednak ve Sborníku.

Tato činnost literární, spojená s výbornou znalostí samosprávy z praxe zemského výboru vedla k tomu, že Hoetzel byl v četných jednáních politického rázu účasten jako odborný referent; v jednáních těch vždy vystupoval proti vídeňské centralisaci na ochranu autonomie. (Sr. články: Staat u. Selbstverwaltung v Austria Nova, Autonomie zemí ve Sborníku 1916.)

Činnost tato tvoří jaksi přechod k Hoetzlově činnosti popřevratové. Hned totiž po převratě byl Hoetzel povolán ministrem Švehlou za přednostu zákonodárné sekce v ministerstvu vnitra. V sekci té byly připravovány základní zákony naší republiky, na nichž se všech Hoetzel účastnil způsobem rozhodujícím. Přímou z pera jeho zejména pochází ústava naší republiky, všeobecně uznávaná za dílo vynikající a jest proto samozřejmo, že mínění Hoetzlovo jako jejího autora má při výkladu ústavy přímo význam korunního svědka. (Sr. na př. spor o výklad § 55. úst. listiny.)

Vlastní doménou Hoetzlovou jest jeho učitelský úřad, jemuž zůstal věren, i když působil jako sekční šéf v ministerstvu vnitra. Hoetzel působí na Karlově universitě jako důstojný nástupce Jiřího Pražáka, prvního profesora práva správního na české universitě a jako dovršitel jeho díla literárního.

V nejbližší době vydá totiž Hoetzel tiskem *Právo správní*, část všeobecná, v níž základní nauky vědy správní budou dle moderních pokroků této vědy poprvé v české literatuře v jednotný obraz shrnuty. Jako malá ukázka této práce byly nedávno (1924) vydány *Soudní kontrola veřejné správy* a vzbudily oprávněný zájem veřejnosti.

Hoetzel, rodák z Chodska (Stanětice u Domažlic) byl vždy a všude, kdež ho znali, vážen pro přímou, fašle neznající, povahu a objektivnost. Odchoval celou řadu žákův, kteří mu na prospěch vědy správní s celou veřejností československou jistě přejí Ad multos annos.

L.